

men paa sin Plads, at der tages Hensyn til, hvor der søndres mellem By og Land. For mange af disse Byers Vedkommende er der ikke anden Forskel paa dem og Købstæderne, end at Købstæderne have en Kommunalforfatning forskellig fra den, disse Byer have.

Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at de kommunale Repræsentanter for Kommunerne, altsaa Sogneraadene for de Kommuner, hvor der findes saadanne større Byer, have begyndt at røre paa sig, og der er en kraftig Bevægelse oppe i Lighed med, hvad der er Tilfældet saavel for Købstad- som for Sognekommunernes Vedkommende. Man har oprettet Købstadkommunalforeningen og Sogneraadforeningen, og der er altsaa i Øjeblikket en Bestræbelse oppe for at faa dannet en Forening for disse Stationsbyer, der findes omkring i Landet, for specielt at varetage deres Interesser. Og disse Stationsbyer vokse stadig, de blive større og større og ville derfor mere og mere paa kalde Opmærksomheden, naar vi lovgive her paa Rigsdagen. Hvis man vil lægge Mærke til den Opgørelse, der findes i Statistisk Tabelværk over sidste Folketælling, vil man se, at næsten alle disse Byer ere voksende, at Indbyggerantallet stadig er stigende, og at det endog for flere af disse Byers Vedkommende er steget meget stærkt.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre som en Henstilling til det Udvalg, der bliver nedsat angaaende disse Love, om at tage Hensyn til, hvad jeg her har nævnt. Jeg henstiller til Udvalget, om det ikke ved nærmere Overvejelse vil finde det rigtigt, at alle disse Byer, hvad angaar Fradragene for Børnene og med Hensyn til det skattefri Maksimum og ligeledes med Hensyn til den Bestemmelse, jeg omtalte under § 11, stilles lige med Købstæderne eller, hvis man ikke synes, man kan gøre det, dog i hvert Fald stilles paa noget lignende Maade som Købstæderne. Skønt der nemlig ikke er saa stor Forskel paa de Beløb, det her drejer sig om, kan man dog ikke stille dem sammen med Landet, det er i hvert Fald forkert, de burde nærmest stilles sammen med Købstæderne. Jeg skal ikke udvikle i Enkeltheder, hvorledes dette kunde gøres, men jeg tvivler ikke om, hvis der virkelig var Villie i Udvalget til at imødekomme dette retfærdige Krav, at det da ikke vilde være vanskeligt at finde en Form, under hvilken man kunde tage det retfærdige Hensyn overfor disse Byer, som vi mere og mere blive nødt til

at beskæftige os med, fordi de nu en Gang ere der, fordi de ville vokse, og fordi de ville møde og stille deres Krav til Lovgivningsmagten, naar vi beskæftige os med saadanne Spørgsmaal, der berøre deres Interesser.

Røde: I Anledning af den Tale, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Jørgen Jensen) holdt her i Salen, lød der fra et Par Medlemmer af Højre nogle beklagende Udtalelser. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) sagde, at nu var Tiden da allermindst til Bravader overfor Landstinget, og et andet æret Medlem af Højre udtalte, at der desværre i disse Udtalelser af det ærede Medlem fra Bjerre var lidt af et Kampsignal. Jeg tror, man kan sige meget om det ærede Medlem fra Bjerre, men til Bravader og Kampsignaler hengiver han sig ikke. Men at man fra Højres Side kan fremsætte saadanne Udtalelser overfor en saa rolig Tale som den, det ærede Medlem fra Bjerre holdt, viser, i hvilken Grad man mener sig berettiget i Højre til at kræve ind overfor Regeringspartiet. At Højre kan tænke sig, at Regeringspartiet skulde ville være med til at forrykke den Skatteplan, som nu forelægges i Retning af flere indirekte og færre direkte Skatter, viser, i hvilken Grad man har vænnet sig til at kræve ind i Højre. De Ord, hvormed det ærede Medlem fra Bjerre afviste Tanken om en saadan Forandring, forekom mig at være meget stilfærdige, men jeg haaber dog, der staar en alvorlig Villie bag ved til ikke at lade sig tvinge bort af Landstinget i den Retning, som Højre ønsker.

Nej, hvis man skal karakterisere den Debat, som har fundet Sted her fra Regeringspartiets Side, tror jeg, man ikke kan betegne den med Ord som Bravader eller Kampsignaler. Det, som er sket i denne Debat, er først og fremmest det, at man fra Regeringspartiet er begyndt at forsvare de indirekte Afgifter, at man er begyndt at fremhæve disse Afgifters Behagelighed. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) sagde f. Eks. følgende: „Den direkte Skat har den Vanskelighed, at den føles stærkest“, og saa tilføjede han: „Den indirekte Beskatning har med alle sine Skavanker den ikke uvæsentlige Fordel, at Folk faa betalt deres Skat lidt efter lidt, i 1 Ører, 2 Ører, 5 Ører, 10 Ører og maaske 25 Ører, uden at de ret mærke det umiddelbare Tryk af Skatterne“. Det er en Opfattelse, af de indirekte Skatter, som man har hørt